

Sygn. akt II K 645/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 20 września 2019 r.

sprawy **M. K.** ur. (...) w Ł. s. W. i B. z d. S.,

oskarżonego o to, że:

w **dniu** 3 maja 2019 roku o godzinie 12.40 w miejscowości (...) woj. (...) kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki C. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu: 0,67 mg/l,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. uznaje **M. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **M. K.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od **M. K.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od 3 maja 2019 r.;
5. pobiera od **M. K.** kwotę 300 (trzystu) złotych opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 746,08 zł (siedmiuset czterdziestu sześciu złotych i ośmiu groszy) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 645/19

UZASADNIENIE

W dniu 03 maja 2019 r. M. K. pokłócił się ze swoją żoną A. K.. Po tym pojechał swoim samochodem marki C. o nr rej. (...) do sklepu spożywczego w K., gdzie zakupił 4 piwa. Następnie zaś udał się na teren leśniczówki znajdującej się w Ł.. Tam spożył zakupiony alkohol. Spacerował po lesie. Postanowił wrócić do domu. Kiedy przejeżdżał drogą publiczną przez miejscowość W. został zatrzymany przez patrol Policji do kontroli.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 105-106, k. 9-10/

Funkcjonariusze Policji poddali oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem pozytywnym. Badanie wykazało:

- 0,67 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 12:57;

- 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 13:06;

- 0,61 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 13:08;

/protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu k. 2-3, notatka urzędowa k. 1/

M. K. (...), nie wykazuje innych zakłóceń czynności psychicznych. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał (...) stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem jedynie z powodu stanu upojenia alkoholowego prostego, którego skutki mógł przewidzieć.

/opinia psychiatryczna k. 21-23/

Oskarżony mieszka wspólnie z (...), w którym panują bardzo dobre warunki mieszkaniowe. Opłaty z tytułu utrzymania domu ponoszą oboje małżonkowie. Spłacają także kredyt hipoteczny w kwocie (...) zł. W pracy M. K. również zaciągnął pożyczkę w kwocie (...)zł. W majątku małżonkowie posiadają dom jednorodzinny, dwa samochody oraz nieruchomości rolną o powierzchni 1,5ha. Oskarżony posiada stałą pracę z której otrzymuje wynagrodzenie w kwocie (...) zł netto. Jego żona zarabia około (...) zł miesięcznie. M. K. podejmuje także prace dorywcze jako kierowca wykonując zlecenia transportu naczep. Oskarżony udziela się w wielu społecznych akcjach. Jego syn jest leczony ortodontycznie co wymaga nakładów pieniężnych, dlatego oskarżony podejmuje się prac dodatkowych. Dowozi swoje dzieci na różne zajęcia pozalekcyjne.

/wywiad środowiskowy k. 58-61/

M. K. ma (...) lat. Posiada wykształcenie (...). Z zawodu jest (...) –(...). Zatrudniony jest w (...) SA B. i uzyskuje z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie (...) brutto. Jest żonaty. Na utrzymaniu ma (...) dzieci. Nie był karany. Nie leczy się (...).

/oświadczenie oskarżonego k. 104, karta karna k. 6, 56/

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. M. K. chciałby dalej wykonywać dodatkową pracę i dlatego niezbędne jest mu prawo jazdy kategorii C+E. Poza tym oskarżony dowozi swoje dzieci na treningi, zajęcia pozalekcyjne. Sam udziela się społecznie. (k. 105-106, k. 9-10)

Sąd zważył, co następuje

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na wyjaśnieniach M. K., który konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisywał szczegółowo okoliczności jego popełnienia. W przekonaniu Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w postaci notatki urzędowej i protokołu badania stanu trzeźwości. W związku z tym, Sąd przypisał walor wiarygodności omawianemu dowodowi.

Sąd przyznał moc dowodową protokołowi użycia urządzenia do ilościowego oznaczania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w jego sporządzeniu, a nadto jego treść nie była kwestionowana.

Uwzględniając dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd przyjął, że M. K. w **dniu** 3 maja 2019 roku o godzinie 12.40 w miejscowości (...) woj. (...) kierował w

ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki C. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu: 0,67 mg/l.

Opisane zachowanie wypełnia znamiona występku określonego w art. 178a § 1 kk, gdyż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że samochód osobowy jest pojazdem mechanicznym. Oskarżony prowadził go po drodze – w miejscowości W., a więc w ruchu lądowym. Zawartość natomiast alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym M. K. mógł zachować się zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto czyn ten był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

W ocenie Sądu stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego nie mogły zostać ocenione jako nieznaczące. M. K. świadomie bowiem naruszył kardynalną zasadę trzeźwości w ruchu drogowym i to w dość istotny sposób, gdyż stopień jego nietrzeźwości był bardzo wyraźny. Nie bez znaczenia jest także motyw spożywania przez oskarżonego alkoholu, który postanowił kupić cztery piwa i wypić je po sprzeczce z żoną. Alkohol spożywał z samego rana, gdyż przez Policję został zatrzymany o godzinie 12:40, a w rezerwacie w Ł. przebywał około 3 godzin. Powyższe, nieodpowiednie prowadzi do wniosku, iż M. K. jest skłonny do sięgania po napoje alkoholowe w momencie, kiedy ma problemy i w taki nieumiejętny sposób próbuje je rozwiązywać. Oskarżony posiada natomiast wykształcenie wyższe i z pewnością powinien zdawać sobie doskonale sprawę z tego, że jeżeli wypije 4 piwa to nawet po upływie 3 godzin będzie znajdował się pod wpływem alkoholu, a co za tym idzie nie może prowadzić samochodu. Wszystko to, zdaniem Sądu sprawia, że stopień niedochowania wierności prawu przez M. K. i społeczna szkodliwość jego czynu są na tyle wysokie, że oskarżony nie zasługiwał na warunkowe umorzenie postępowania.

Przy wymiarze kary Sąd na korzyść oskarżonego wziął pod uwagę jego niekaralność oraz przyznanie się do winy i na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierzył M. K. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł.

W przypadku, w którym ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, należy w pierwszej kolejności rozważyć, czy cele kary nie zostaną spełnione przez karę wolnościową (in dubio pro libertate). Wskazuje na to, w szczególności katalog kar zawarty w treści art. 32 kk oraz kolejność kar przewidzianych w art. 178a § 1 kk. W obydwu przypadkach na samym początku wymieniana jest najłagodniejsza kara w postaci grzywny, a na końcu najbardziej dolegliwa kara pozbawienia wolności. Ponadto, stosownie do treści art. 58 kk, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, a przestępstwo zagrożone jest karą nieprzekraczającą 5 lat, sąd orzeka karę pozbawienia wolności tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Mając to na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu najlepiej odpowiada kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, która ponadto pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do oskarżonego. M. K. nie był, bowiem wcześniej karany, a więc jest to jego pierwszy konflikt z prawem. Przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz szczegółowo opisał jego genezę i okoliczności. Konieczność natomiast, zaangażowania finansowego stanowić będzie realnie odczuwalną konsekwencję o charakterze majątkowym.

W oparciu o stosunki majątkowe, możliwości zarobkowe oraz dochody oskarżonego, który posiadając wykształcenie wyższe i dobrą pracę osiąga znaczące dochody Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na kwotę 30 zł.

W związku z tym, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd stosownie do treści art. 42 § 2 kk zobligowany był do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata.

W oparciu o wymieniony powyżej przepis Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w minimalnym ustawowym zakresie. Zdaniem Sądu ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym jedynie do pojazdów dla których wymagane jest posiadanie kategorii B prawa jazdy jest nieuzasadnione. Skoro bowiem oskarżony z racji naruszenia zasady trzeźwości w ruchu lądowym ma zostać pozbawiony możliwości prowadzenia pojazdów o masie całkowitej do 3,5 tony, to tym bardziej nie powinien prowadzić pojazdów ciężarowych z przyczepami. Kierowanie przeciw takim zespołom stwarza zdecydowanie większe niebezpieczeństwo, a oskarżony swoim postępowaniem wykazał, że nie daje już rękojmi zachowania zasady trzeźwości kierujących w ruchu lądowym.

Ponadto jeżeli w wyroku sądu karnego zostanie orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kategorii B, to pośrednio również wynika z niego zakaz prowadzenia pojazdów kategorii A, BE, C, CE, ponieważ ustawodawca rozciągnął skutki orzeczenia sądu karnego w zakresie prawa jazdy kategorii B także na inne uprawnienia do prowadzenia pojazdów, przy czym skutki te dotyczą zarówno osoby ubiegającej się o prawo jazdy określonej kategorii, jak i dysponującego już takim prawem (por. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Łodzi z dnia 3 kwietnia 2019 r. III SA/Łd 104/19, Legalis).

Kolejną konsekwencją skazania za przestępstwo przeciwko komunikacji określone w art. 178a § 4 kk musiało być orzeczenie na podstawie art. 43a § 2 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jego wysokość zgodnie z wymienionym przepisem wynosi co najmniej 5.000 zł, a Sąd doszedł do przekonania, że brak jest wystarczających podstaw do orzekania go w wysokości przekraczającej jego minimalną ustawową wartość.

Stosownie do treści art. 63 § 4 kk Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszystkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 03 maja 2019 r.

W oparciu o art. 627 kpk i art. 616 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty oraz kwotę 746,08 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę składają się wydatki poniesione w postępowaniu przygotowawczym (649,40 zł – k. 40) oraz ryczałt za doręczenia na etapie sądowym sprawy (20 zł), a także ryczałt kuratora (76,68 zł – k. 106).

Mając na uwadze powyższe, wymierzono karę oraz rozstrzygnięto o kosztach jak w wyroku z 20 września 2019 r.